DO WSZYSTKICH PRACOWNIKÓW KOLEJOWYCH I TRANSPORTOWYCH!

Niewątpliwym jest, że wojna zachodzi w ostateczną i rozstrzygającą fazę. To też Niemcy czynią olbrzymie wysiłki, by zebrać jak największe siły do ostatecznej rozgrywki, mobilizując u siebie mężczyzn od 16—65 lat, a kobiety od 17 — 45 roku życia. We wszystkich krajach okupowanych, a szczególnie w Polsce, wróg wywozi dziesiątki tysięcy ludzi, którzy przymusową pracą mają podtrzymać bieg kół wojennej machiny niemieckiej, z której tryby w wielu miejscach zaczynają już wypadać. Ale wszelkie wysiłki zbirów hitlerowskich spełzną na niczym i nic ich nie uchroni od nieuniknionej klęski.

Klęskę wroga przyspieszy dobrze prowadzona i zorganizowana Walka Cywilna, w której muszą wziąć udział wszyscy Obywatele Rzeczypospolitej Walka ta jest dalszym ciągiem walki orężnej — zapoczątkowanej we wrześniu 1939 r — która mimo przegranej trwa nadal i jest kierowana przez Władze Konspiracyjne, na czele których stoi z ramienia prawowitego Rządu w Londynie — Pełnomocnik na Kraj. Na czele sił zbrojnych na emigracji i zakonspirowanych sił zbrojnych w kraju stoi mianowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Naczelny Wódz i mianowany przez niego Komendant na Kraj. Te dwa naczelne czynniki polskich Władz w Kraju wydadzą w odpowiednim czasie rozkaz, przemieniający w odpowiednim czasie Walkę Cywilną w ogólne powstanie zbrojne, które łącznie z siłami zbrojnymi z zewnątrz zada druzgocący cios wrogowi.

Pracownicy Kolejowi i Transportowi! Znany Wasz patriotyzm i znana Wasza działalność i ofiarność z 1918 r. i obecnie. wybitnie przyczynią się do przyspieszenia zadania wrogowi klęski przez stosowanie małego sabotażu, polegającego w Waszym dziale pracy na:

1) Uszkadzaniu parowozów, wagonów, samochodów i innych środków lokomocji;
2) Niedokładnym naprawianiu zepsutych środków przewozowych;
3) Uszkadzaniu i niszczeniu w warsztatach kolejowych i samochowych narzędzi i materiałów służących do naprawy maszyn, wagonów, samochodów itp.;
4) Niszczeniu względnie nadmiernym zużywaniu środków pędnych jak: węgla, benzyny, ropy, drzewa do generatorów itp.;
5) Uszkadzaniu torów kolejowych, zwrotnic, semaforów, przewodów telefonicznych, telegraficznych;
6 Stwarzaniu zatorów wagonów na torach stacyjnych;
7) Opóźnianiu w pod i odstawianiu wagonów spod rampy, oraz jak najpowolniejsze ich wyładowanie lub załadowanie, by »koła jak najwolniej obracały się dla zwycięstwa«;
8) Niszczeniu i uszkadzaniu przewożonych towarów, przeznaczonych dla Niemców na froncie lub w »Reichu«, aby stały się niezdatne do użycia, a nawet szkodliwe w spożyciu;
9) Stwarzanie Niemcom jak najwyższych kosztów handlowych, które płyną do rąk polskich a pracujący w firmach niemieckich winni starać się o jak najmniejsze ich zyski;
10) Zwlekaniu w uiszczaniu wszelkich opłat, danin, podatków, a przy mobilizowaniu automobili, koni, wozów itp. oddawać je w jak najgorszym stanie.

Sposób wykonania sabotażu pozostawiony jest Waszej inicjatywie i każdy niech działa w zakresie własnej możliwości i fachowości.

Kolejarze i Transportowcy — Polacy! Niech żaden z Was nie uchyla się od spełnienia obowiązku. Przy dokonywaniu sabotażu postępujcie rozważnie, nadając mu pozory przypadkowości. Wiedzcie, że każdy dokonany przez każdego z Was sabotaż jest krokiem zbliżającym nas wszystkich do Wolnej, Potężnej — Demokratycznej Polski!

Kierownictwo Walki Cywilnej